

প্রশ্ন - সমন্বয়ীক বিশেষ্যৰ ৰূপগত বৈশিষ্ট্য কি ইহতৰ পুৰুষ আৰু কাৰকৰ দুতৰপীয়া ৰূপৰ আলোচনা কৰা -
 উত্তৰ - দেউতা, মা, আইতা, মামা, মামী, সখী, আদি যিবোৰ সমন্ব পদে বংশগতভাৱে বৈবাহিক বা আনুষ্ঠানিক ভাৱে
 গচ্ছলোৱা সমন্ব বুজায় সেই পদসমূহকে সমন্বয়ীক বিশেষ্য পদ বোলে । সমন্বয়ীৱোৱা পদবোৰক কেৱল অৰ্থলৈ
 লক্ষ্য ৰাখি সাধাৰণ সংজ্ঞাবাচক বিশেষ্যৰ ভিতৰতো ধৰিব পাৰি । তথাপি এই সমন্বয়ীক পদবোৰক বেলেগে
 শ্ৰেণীভুক্ত কৰাৰ এটা প্ৰধান কাৰণ হল, সমন্বয়ীক পদবোৰৰ এটা বিশেষ বৈশিষ্ট্য হল উত্তম, মধ্যম আৰু
 নামপুৰুষ অনুযায়ী পুৰুষবাচক বিভক্তিবোৰ কাৰকৰ বিভক্তি গ্ৰহণ কৰাৰ উপৰিও ইহতে আন এবিধি বিভক্তিও
 গ্ৰহণ কৰে । অসমীয়া ভাষাত সকলো নামপদতে কাৰকৰ বিভক্তি অপৰিহাৰ্য অৰ্থ্যাং কাৰকৰ বিভক্তি নলগোৱাকৈ
 কোনো নামপদ বাক্যত ব্যৱহৃত হব নোৱাৰে । কিন্তু সমন্ব বুজোৱা, যেনে- মা, দেউতা, পেহা ইত্যাদি শব্দত সদায়
 দুতৰপীয়া বিভক্তিৰ সংযোগ ঘটে । সেই দুবিধি বিভক্তিৰ এবিধি সমন্বয়ীক পুৰুষৰ বিভক্তি আৰু আনবিধি কাৰকৰ
 বিভক্তি । এই দুবিধি বিভক্তিৰ সংযুতি নোহোৱাকৈ উল্লিখিত সমন্ব বুজোৱা শব্দবোৰ পদৰূপে বাক্যত ব্যৱহৃত হব
 নোৱাৰে । এই ৰূপগত প্ৰধান ভেদটো সমন্বয়ীক বিশেষ্যৰ এটা উল্লেখনীয় বৈশিষ্ট্য ।

ড. গোলোক চন্দ্ৰ গোস্বামীদেৱে অসমীয়া ব্যাকৰণৰ মৌলিক বিচাৰ নামৰ গৃহ্ণত পুৰুষবাচক বিভক্তিৰ
 ফলাখন এনেধৰণে দেখুৱাইছে -

বিভক্তি

পুৰুষ	স্বৰান্ত শব্দৰ পাছত	আ-ভিন্ন স্বৰান্ত শব্দৰ পাছত
উত্তম পুৰুষ	ঐ	ঐ
মধ্যম পুৰুষ		
তুচ	-ৰ	-এৰ
মান্য	-ৰা	-এৰা
নাম পুৰুষ	-ক	-এক

(ক) পুৰুষবাচক বিভক্তিবোৰ পোনে পোনে প্ৰাতিপাদিকৰ পাছত যোগ হব পাৰে । যেনে- মা-ক, দেওৰ-
 এক, শহৰ-এক ইত্যাদি ।

(খ) কেতিয়াৰা প্ৰাতিপাদিকৰ লগত প্ৰত্যয় যোগ হৈ নিষ্পন্ন হোৱা শব্দত যোগ হয় । যেনে - আই-তা-
 রা

(গ) কেতিয়াৰা সন্মানসূচক দেউৰূপটো যোগ কৰি তাৰ পাছত বিভক্তি যোগ দিয়া হয় । যেনে- পিতা-দেউ-
 এক ।

(ঘ) পুৰুষবাচক বিভক্তি যোগ হোৱাৰ পাছত কাৰকৰ বিভক্তি যোগ হয় । যেনে - তোমাৰ মা-ৰা-লৈ
 (ঙ) এই বিভক্তিবোৰে বিশেষ্য শব্দৰ পুৰুষ বুজোৱাৰ উপৰিও সদায় একবচনৰ অৰ্থ প্ৰকাশ কৰে । যেনে- তাক
 দেউতাকে মাতিছে । ইয়াত দেউতাকে পদটো একবচনাত্মক । অৱশ্যে একবচন বুজালেও নিৰ্দিষ্টতাসূচক -
 জন(দেউতাকজন), -জনা(পেহীয়েক জনী), আদি একবচনৰ ৰূপ লগ লাগিব পাৰে ।

(চ) একবচনৰ নিৰ্দিষ্টতাসূচকৰপৰোৰ যোগ হোৱাৰ দৰে বহুবচনৰ প্ৰত্যয়ো লগ লাগিব পাৰে । যেনে- আইতাকহঁতৰ ।

সমন্বয়ীক ৰূপবোৰ হওতে যোগ বিভিন্ন ৰূপবোৰক বেখাচিত্ৰ দ্বাৰা এনেধৰণে দেখুৱাব পাৰি -

নিমিত্ত কারক	-ৰ	-লে	দেউতাৰলৈ
অপাদান কারক	-ৰ	-পৰা	দেউতাৰৰ পৰা
সম্বন্ধ কারক	-ৰ	-ৰ	দেউতাৰৰ
অধিকৰণ কারক	-ৰ	-ত	দেউতাৰত
তৃতীয় পূৰ্ণ্য			
কৰ্তা কারক	-ক	-হী	দেউতাক
কৰ্ম কারক	-ক	-ক	দেউতাকক
কৰণ কারক	-ক	-বে	দেউতাকৰে
নিমিত্ত কারক	-ক	-লে	দেউতাকলৈ
অপাদান কারক	-ক	-পৰা	দেউতাকৰ পৰা
সম্বন্ধ কারক	-ক	-ৰ	দেউতাকৰ
অধিকৰণ কারক	-ক	-ত	দেউতাকত

উল্লিখিত ধৰণে পূৰ্ণ্যৰ বিভিন্ন আৰু কারকৰ বিভিন্ন সংযোগৰ দ্বাৰা সকলো সম্বন্ধবাচক শব্দৰ কৰ্প সাধন
কৰা হয় ।